

ІСТОРИКИ ТА «ІСТОРІЇ»

До 75-ліття
Інституту історії України
Національної академії наук
України
(1936–2011)

ПОСТАНОВА

Верховної Ради України

Про відзначення 75-річчя Інституту історії України
Національної академії наук України

У 2011 році виповнюється 75 років Інституту історії України Національної академії наук України – провідному науково-дослідному та координаційному центру історичних студій в Україні, що впродовж десятиліть досліджує історію України, народів, які її населяли з давніх часів до сьогодення, вивчає їхню культурну спадщину та міжнародні зв'язки держави в історичній ретроспективі.

Враховуючи надзвичайне значення всебічного й об'єктивного відтворення минулого для консолідації суспільства, гармонійного розвитку особистості, поширення знань про розмаїття культурних та історичних традицій народів України, впровадження у суспільну свідомість європейських демократичних цінностей, розбудови громадянського суспільства в Україні та визначення перспектив розвитку держави, Верховна Рада України постановляє:

1. Відзначити на державному рівні у жовтні 2011 року 75-річчя Інституту історії України Національної академії наук України.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

розробити заходи щодо відзначення 75-річчя Інституту історії України Національної академії наук України;

забезпечити проведення у жовтні 2011 року ювілейної міжнародної конференції "Історія України на зламі епох, у світлі та тіні традицій і перетворень: 75 років інституціонального буття";

передбачити цільове фінансування протягом 2011–2014 років завершення десяти томного видання "Енциклопедія історії України" (у тому числі додатковий том "Україна");

розробити Державну програму популяризації історичного знання, передбачивши у ній серійні науково-популярні публікації з історії України, мультимедійні видання, тематичні теле- і радіопередачі, документальні та анімаційні фільми.

3. Державному комітету телебачення і радіомовлення України організувати цикли тематичних теле- і радіопередач щодо історії Українського народу, видатних учених-істориків, провідних колективів істориків академічних установ та університетів України.

4. Національній академії наук України здійснити протягом 2011–2012 років необхідні заходи щодо розробки і апробації концепції багатотомної синтетичної праці з історії України та завершити її підготовку до 2016 року.

5. Запропонувати Національному банку України виготовити і ввести в обіг ювілейну монету, присвячену 75-річчю Інституту історії України Національної академії наук України.

6. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради
України

В.ЛИТВИН

м. Київ
21 квітня 2011 року
№ 3284-VI

ІНСТИТУТУ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ – 75

Надскладний, воістину непростий шлях пройшов Інститут історії України НАН України з моменту свого утворення у липні 1936 р. Проте у різні часи (і в трагічні 1930-ті, і в добу воєнного лихоліття, і за “відлиги” та періоду так званого застою, і в сприятливіші роки) Інститут завжди посідав чільне місце в українському історіографічному процесі, процесі осмислення та опрацювання масиву знань з національної історії.

За 75 років існування в історії Інституту були як злети творчої активності, так і періоди стагнацій; підтримка державою його наукової діяльності змінювалася роками боротьби за виживання. Не забуваймо, що у радянський час партійний апарат, по суті, перебирав на себе функції науковців-істориків і просто наказував, як належить сприймати та інтерпретувати ті чи інші події та факти. Зрозуміло, що такі речі вкрай негативно впливали на атмосферу наукового дослідження та стан наукового знання. Однак не можна одномірно оцінювати 75 років роботи Інституту. Не можна тому, що в душах учених боролися сумління історика й почуття партійної дисципліни, об’єктивність дослідника й суб’єктивізм належності до ідеологічної сфери.

Ухвалена у квітні 2011 р. постанова Верховної Ради України про відзначення 75-ї річниці створення Інституту історії України НАН України є першим за роки незалежності “реабілітаційним” документом не лише щодо Інституту, а й всієї української історичної науки та періодів переслідування її кращих представників у минулому. Визнання законодавчою гілкою влади нинішніх заслуг Інституту є дуже важливим актом і водночас пересторогою, щоб подібне не повторилося в майбутньому.

Головне, що допомогло Інституту історії України НАН України підійти до свого ювілею з вагомими творчими здобутками, – це люди, фахівці високого гатунку. За ці роки у стінах інституції змінилася не одна генерація українських учених-істориків. Серед них були дослідники справді світового масштабу Олександр Оглоблин, Наталія Полонська-Василенко, Іван Крип’якевич, Федір Шевченко, Іван Гуржій, Олена Апанович, Олена Компан, Михайло Марченко, Кость Гуслиний, Петро Тронько та багато інших.

І нині колектив Інституту складається з високопрофесійних дослідників. Серйозний, критично мислячий історик не має жодних перешкод у висловленні будь-якої науково мотивованої точки зору, незважаючи на його політичні уподобання.

Безперечний доробок колективу дозволяє стверджувати, що провідний науково-дослідний і координаційний центр з історичних студій в Україні, яким є академічний Інститут історії України, впевнено дивиться у майбутнє, а українська історична наука неухильно інтегрується в загальносвітовий історіографічний процес.

Академік НАН України Валерій Смолій

1936-1937

8
24/4
4/10

5. Семенов
6. Равиченко
7. Дроздов
8. Дегкин.

Звоном"вати комісії подати також проект розподілу підрозділів на сектори і інституційську підлеглість. Сторок роботи 15.07-1966 року.

26/23. Постанова - див.окремю пилку.

27/24. Про організацію в Академії Наук УРСР відділу суспільних наук.

1. Ліквідувати УАНІН і передати інститут історії та економіки УАНІН у 4-х кафедрах в склад Академії Наук УРСР.

На базі інститутів УАНІН"у утворити в Академії наук інститут історії України.

На базі інституту економіки УАНІН"у і інституту сілськогосподарського Виремонізму УРСР утворити в Академії наук ат агро-економічний інститут. 4/1

Інституту філософії, права і радянського суспільства ліквідувати.

2. Виконати до нового статуту Академії Наук УРСР утворити в Академії відділ суспільних наук. Затвердити секретарем відділу суспільних наук т.Саваренко.

3. Затвердити директорами інститутів: літературного академії, фізики і його заступником - професора Л.І.Босиченка, аграрно-економічного - т.Дельомена /по сумісництву з роботою в НК К/6/7/ - і його заступником т.Олександровича історичного - т.Саваренка і його заступником т.Саваренко.

4. Відділу Наук НК К/6/7 разом з партійною Академією та пресовою Академією виступи на затвердження НК К/6/7 персональний склад кафедр УАНІН"у, що їх передають до Академії.

28/25. Про проведення щорічної ревізії установ Наркомздор-Рос"а УРСР.

Доручити ст.Рекісу в Капеліському провести фінансову ревізію: управління підконтролю підприємств Наркомздор"ов УРСР, Харківської хіміко-проєктивної компанії, Харківського інституту охорони і Харківського обласного автогосподарства.

Настільки ревізії заохочувати на всіміні Полігос-ро НК К/6/7.

4/ На базі іншого чина Наркомздор"ов інституту імені Шевченка і літературної комісії УАНІН"у утворити в Академії Наук інститут української літератури імені Шевченка.

[illegible]

“Склад Інституту історії був укомплектований переважно партійними істориками, частина яких перейшла із ліквідованого ВУАМЛІНу, а частина з молоді, початкуючих на історичному полі комсомольців...”

Наталія Полонська-Василенко, "Історична наука в Україні за совєтської доби та доля істориків", 1962 р.

[illegible]

1. Сторінка протоколу засідання політбюро ЦК КП(б)У від 23 липня 1936 р. із постановою ЦК КП(б)У "Про організацію в Академії наук УСРР Відділу суспільних наук", згідно з якою був створений Інститут історії України АН УСРР.

2. Постанова про арешт першого директора Інституту історії України А. Х. Сараджева від 26 грудня 1936 р.

3. Протокол закритого судового засідання Військової колегії Верховного суду СРСР від 10 березня 1937 р. у справі А. Х. Сараджєва.

4. Сторінка протоколу допиту колишнього старшого наукового співробітника Інституту історії України В. В. Гуристримби. 9 жовтня 1937 р.

5. Профспілковий квиток старшого наукового співробітника Інституту історії України Т. Т. Скубицького.

б. Будинок у Києві по бульвару Шевченка, 14, де у 1936–1960 рр. розміщувався Інститут історії України. Фото 2011 р.

6

[illegible][illegible]

[illegible]

СЛЕДСТВЕННОЕ ДЕЛО № 817
антисоветской националистической организации
на Украине

[illegible][illegible][illegible]

ОПИСЬ ИМУЩЕСТВА № 758

ОСНОВАНЪЕ 3 окт. 1907 г.

З. Швабас

на основании **завещания** от **10 ноября 1906 г.**

на основании **завещания** от **10 ноября 1906 г.**

на основании **завещания** от **10 ноября 1906 г.**

Завещатель: М. Н.

на основании **завещания** от **10 ноября 1906 г.**

на основании **завещания** от **10 ноября 1906 г.**

на основании **завещания** от **10 ноября 1906 г.**

на основании **завещания** от **10 ноября 1906 г.**

на основании **завещания** от **10 ноября 1906 г.**

ИМУЩЕСТВО СОСТОИТ ИЗ

№	Наименование вещей	Кол-во	Цены	Примечание
1	Кухонная плита	бы	200	
2	Полосатая юбка	1	120	
3	Вязаная шапка	1	10	
4	Вязаная шапка	1	10	
5	Вязаная шапка	1	10	
6	Вязаная шапка	1	10	
7	Вязаная шапка	1	10	
8	Вязаная шапка	1	10	
9	Вязаная шапка	1	10	
10	Вязаная шапка	1	10	
11	Вязаная шапка	1	10	
12	Вязаная шапка	1	10	
13	Вязаная шапка	1	10	
14	Вязаная шапка	1	10	
15	Вязаная шапка	1	10	
16	Вязаная шапка	1	10	
17	Вязаная шапка	1	10	
18	Вязаная шапка	1	10	
19	Вязаная шапка	1	10	

[illegible]

7–8. Вирок Військової колегії Верховного Суду СРСР у справі колишнього старшого наукового співробітника Інституту історії України К. Ф. Гребенкіна. 13 липня 1937 р.

9–10. Обкладинки архівно-слідчих справ репресованих співробітників Інституту історії України Т. Т. Скубицького та М. Ф. Трегубенка.

11. Стаття директора Інституту історії України С. Белоусова в газеті "Комуніст" від 22 серпня 1937 р.

12. Опис конфіскованого майна розстріляного колишнього старшого наукового співробітника Інституту історії України Г.Я. Слюсаренка. 9 січня 1938 р.

13. Перша сторінка доповідної записки директора Інституту історії України АН УРСР і секретаря парткому АН УРСР С. М. Белоусова до ЦК КП(б)У про стан справ в Інституті та про роботу з написання підручника "Історія України". 19 червня 1937 р.

“Інститут історії. Де-де, а тут націоналістична наволоч напакостила відчутно. Вони робили все від них залежне, щоб історія України не побачила світу і в основах своїх була сфальсифікована...”

Із газети "Комуніст" від 5 жовтня 1937 р.

НАРИСИ
З
ІСТОРІЇ УКРАЇНИ

I
ВИП.

КИЇВСКА РУСЬ
І ФЕОДАЛЬНІ
КНЯЗІВСТВА
XII-XIII СТОЛІТЬ

ВИДАВНИЦТВО АКАДЕМІЇ НАУК УРСР
КИЇВ 1947

8-9

10

11

“Працюючи в Інституті Історії України... над офіційною темою «Україна в кінці XVII – в першій чверті XVIII століття» (цебто доба Мазепи, Скоропадського і Полуботка), з обов'язковим урядовим освітленням, оцінкою і осудом Мазепи (ця праця йшла у мене, природно, досить піняво, перетягаючи й не раз усі визначені дирекцією Інституту терміни), я відчував внутрішню потребу відпружити себе інтелектуально і морально якоюсь іншою, більш незалежною науково-дослідною темою... Отут придалася мені «Історія Русів», і я почав серйозно працювати над нею...”

Олександр Оглоблин, “Мій творчий шлях українського історика”, 1964 р.

12

8-9. Учасники наукової сесії Інституту історії України АН УРСР, присвяченої 230-літтю Полтавської битви, біля пам'ятника Слави у м. Полтава. 9 липня 1939 р.
9. У нижньому ряду, в центрі, у білому кашкеті стоїть директор Інституту С. М. Белоусов. Праворуч від нього К. І. Стецюк, ліворуч – Ф. Є. Лось, далі – М. І. Супруненко і В. А. Дядиченко. Крайній праворуч у нижньому ряду – М. Н. Петровський. У верхньому ряду елегантна жінка у капелюсі – Н. Д. Полонська-Василенко, ліворуч від неї – О. П. Оглоблин.

10. Запрошення старшому науковому співробітнику Інституту історії України Н. Д. Полонській-Василенко на урочисте засідання пленуму Полтавської міської ради, присвячене 230-літтю Полтавської битви. 8 липня 1939 р.

11. Запрошення на наукову сесію Інституту історії України, присвячену 230-літтю Полтавської битви.

12. Повідомлення члену Вченої ради Інституту історії України О. П. Оглоблину про засідання ради та її порядок денний із його помітками. 25 січня 1940 р.

13. Член-кореспондент АН УРСР, старший науковий співробітник Інституту історії України С. В. Юшков.

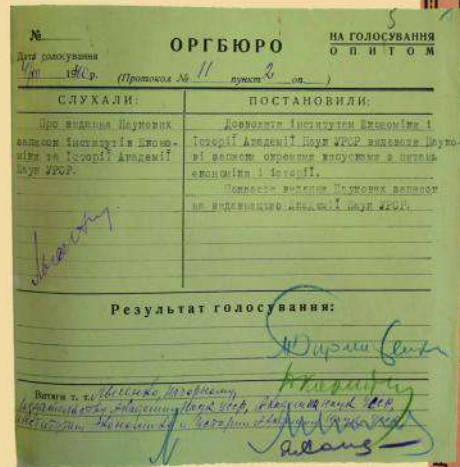
13

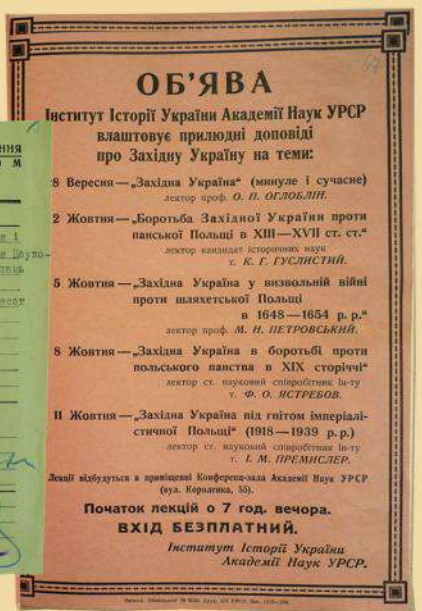
1940-1941

1-2

3

4

“Інститут історії України зосередив свої сили і увагу на складанні підручників з історії України. Робота ця є конче потрібною і невідкладною, оскільки такі підручники зовсім відсутні.

Інститут закінчив складання короткого курсу історії України для середніх шкіл і самоосвіти. Цей посібник уже друкується.

Інститут закінчує складання великого вузівського чотирьохтомного підручника «Історія України», який являтиме собою марксистську роботу по історії України з найдавніших часів до періоду побудови соціалізму включно”.

Лазар Славін, “Інститути Бідгілу суспільних наук в 1940 р.”, “Вісті АН УРСР”, № 9 за 1940 р.

5

1-2. Запрошення та програма наукової сесії Інституту історії України, присвяченої Західній Україні. Листопад 1939 р.

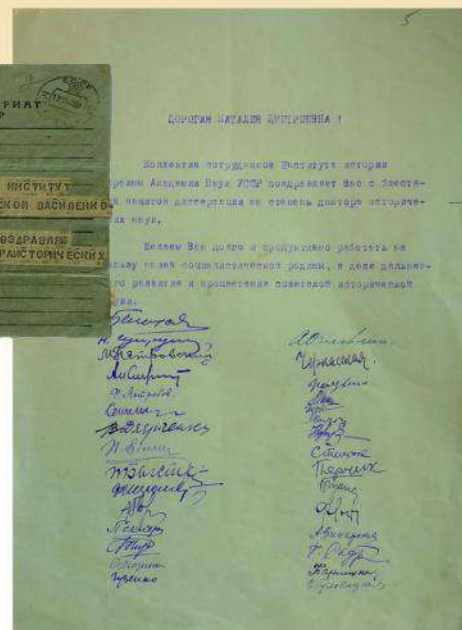
3. Постанова оргбюро ЦК КП(б)У “Про видання наукових записок інститутів економіки і історії Академії наук УРСР” від 4 грудня 1940 р.

4-5. Оголошення про лекції співробітників Інституту історії України, присвячені Західній Україні. Вересень-жовтень 1939 р.

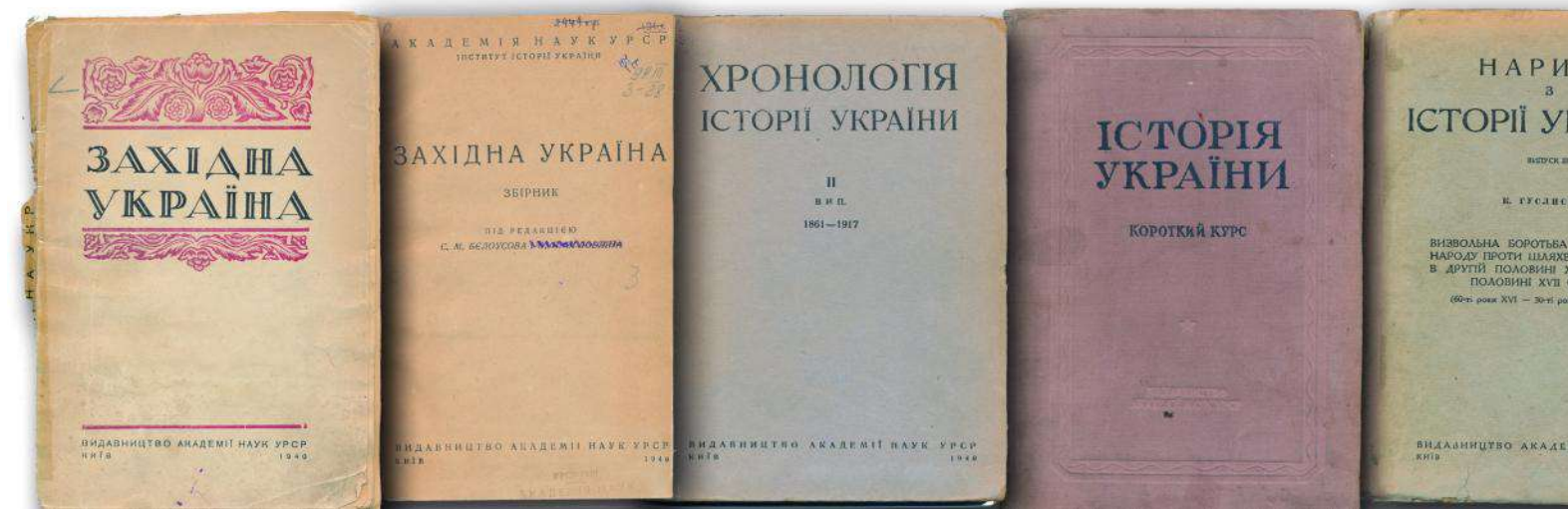
6-7. Вітальні телеграма та адрес Н. Д. Полонській-Василенко від колективу Інституту історії України з нагоди успішного захисту докторської дисертації. Жовтень 1940 р.

6

7

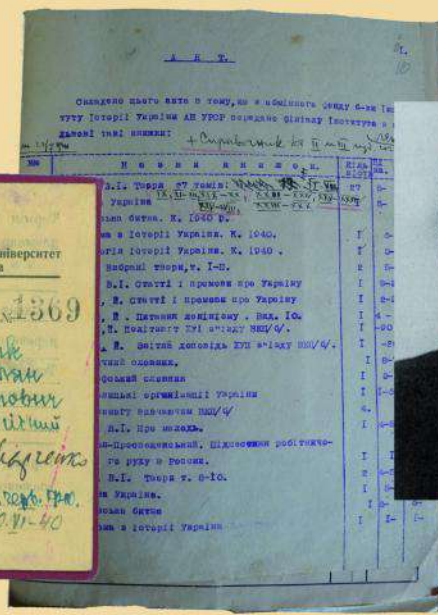

8

9

10

11

“Для організації нашого філіалу найважливіше це, що повелося знайти мешкання – в монастирі василіян, вул. Жовківська, 36. З мешканнями тепер велика скрута, бо за радянської влади населення Львова побільшилося удвоє...”

Манастир василіян це старовинна будова, своїми початками сягає до середньовіччя, а при кінці XVI ст. тут мав свою друкарню перший наш друкар Іван Федоров! В монастирі є гарна історична бібліотека, яку можна буде пристосувати для наших робіт... На інститут можемо взяти 5–6 кімнат, з цього одна зала більша, інші малі келії, де може працювати по 1–2 людей. З монастиря дістанемо також столи, шкапи, крісла і іншу обстанову, все те доволі спартанське, але поки що вистарчить”.

Із листа професора Івана Крип'якевича до директора Інституту історії України Сергія Белоусова від 9 січня 1940 р.

8. Молодший науковий співробітник Львівського відділу Інституту історії України С. Т. Білецький.

9. Студентський квиток молодшого наукового співробітника Львівського відділу Інституту історії України О. Й. Прицака, засвідчений підписом ректора Львівського державного університету ім. І. Франка М. І. Марченка. 1940 р.

10. Акт про надіслані книги з бібліотеки Інституту історії України до бібліотеки Львівського відділу Інституту. Липень 1940 р.

11. Молодший науковий співробітник Львівського відділу Інституту історії України І. І. Карпинець.

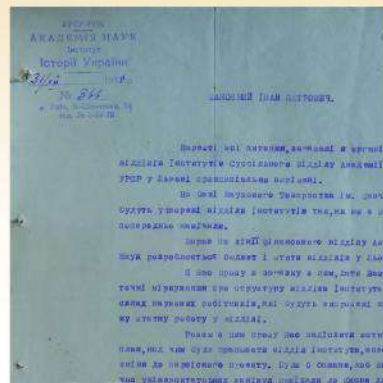
12. Лист директора Інституту історії України С. М. Белоусова до проф. І. П. Крип'якевича щодо організації Львівського відділу Інституту. 31 грудня 1939 р.

13–14. Вітальний лист І. П. Крип'якевичу від старшого наукового співробітника Інституту історії України К. Г. Гуслистого з нагоди надання Крип'якевичу наукового ступеня доктора історичних наук і звання професора. 8 травня 1941 р.

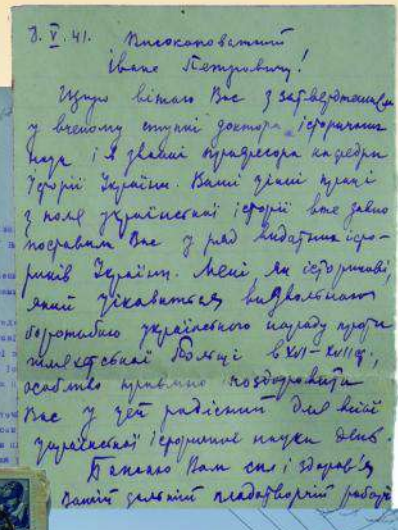
15. Монастир Св. Онуфрія у Львові, де у дзвіниці та кількох сполучених з нею кімнатах-келіях розташовувався Львівський відділ Інституту історії України. Фото 2011 р.

14

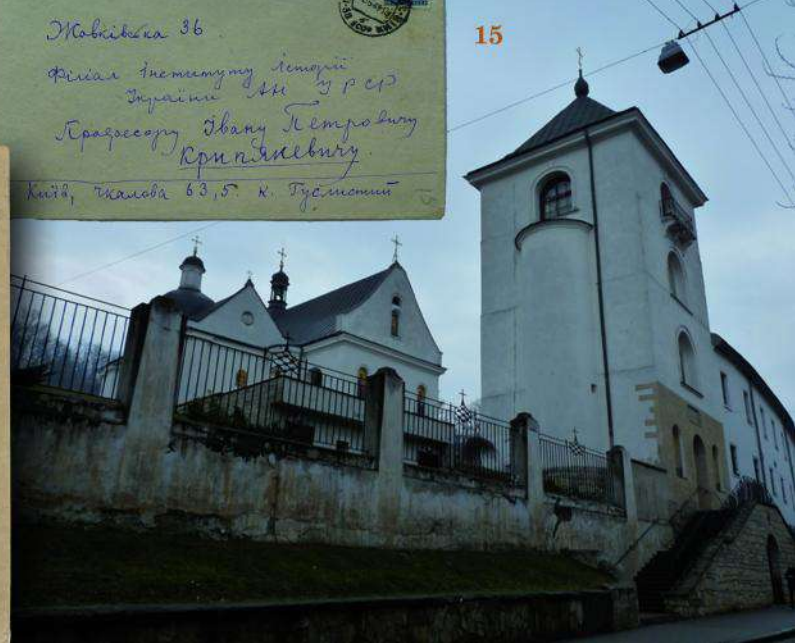
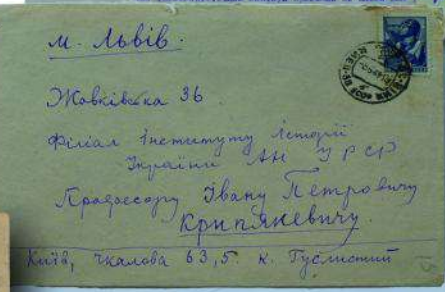
12

13

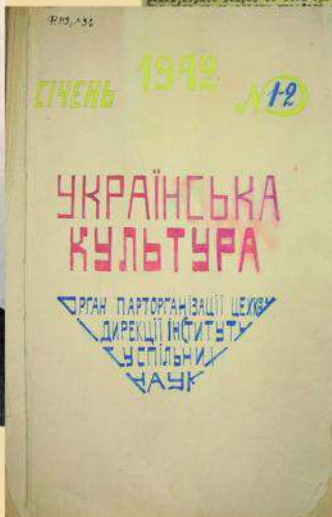
15

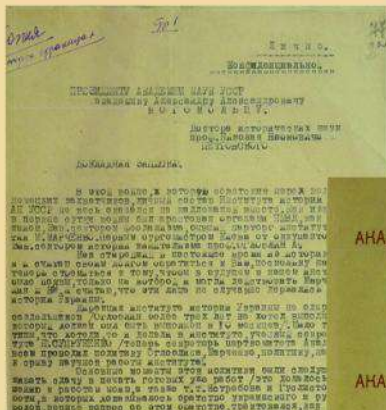
1941-1944

1

2

АКАДЕМІЯ НАУК УРСР

ІНВАРІАЦІОННА СЕСІЯ

1942 РОКУ

АКАДЕМІЯ НАУК УРСР

СІНІВКА СЕСІЯ

1942 РОКУ

УРСР ФОНДЕР АКАДЕМІЯНИ

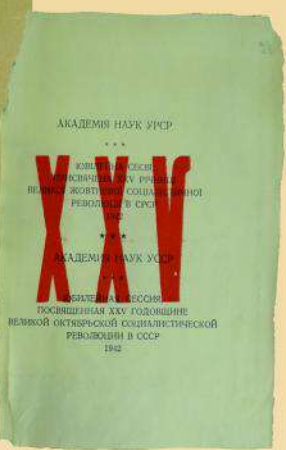
ІНВАРІАЦІОННА СЕСІЯ

1942 РОКУ

4

5

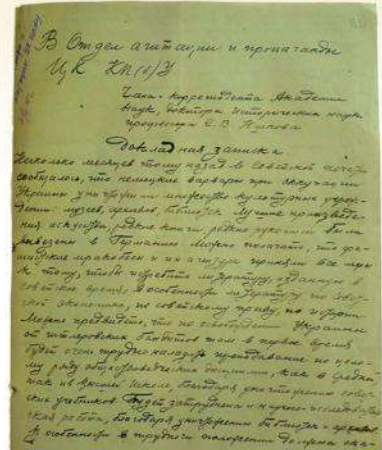

6

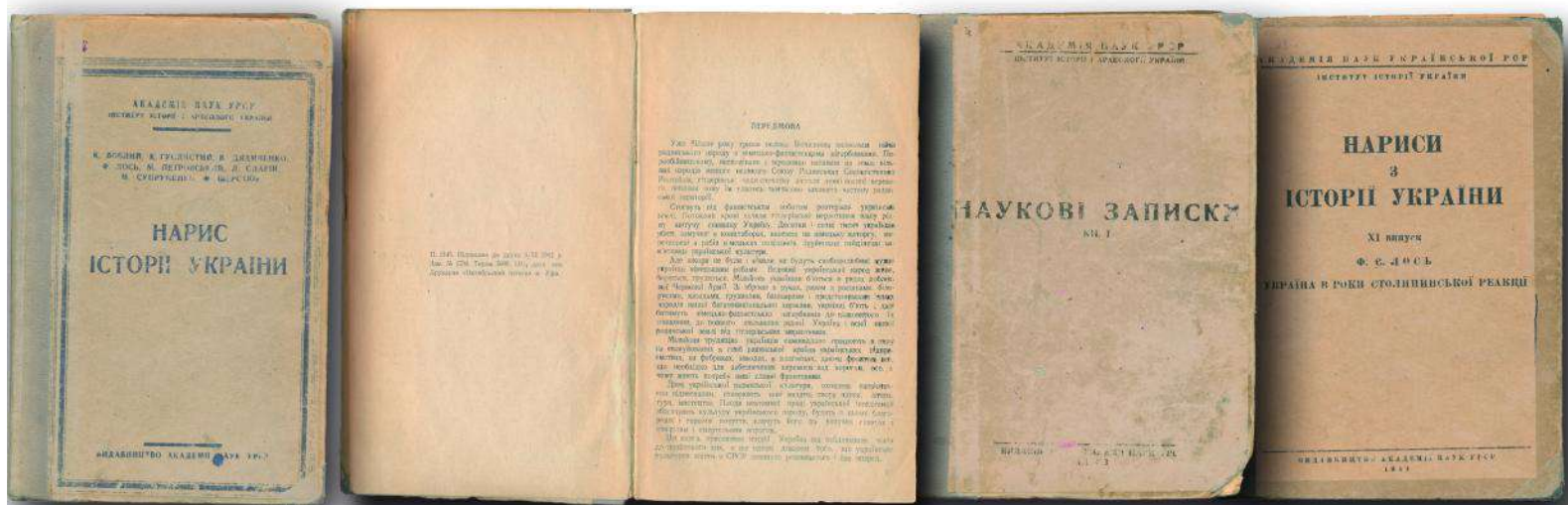
“В связи с военной обстановкой нашему институту так же, как и многим другим, пришлось перестроить работу... Прежде всего, с первых же дней войны весь коллектив научных работников включился в работу исключительно по оборонной тематике... Некоторая часть научных работников сменила мирную работу или оружие мирного порядка — ушла в армию...”

Із доповіді директора Інституту історії України Сергія Белоусова на загальних зборах АН УРСР. Харків, 22 серпня 1941 р.

1. Директор Інституту історії та археології АН УРСР у 1942–1944 рр., директор Інституту історії України АН УРСР у 1944–1947 рр. член-кореспондент АН УРСР М. Н. Петровський.
2. Обкладинка рукописно-машинописного журналу “Українська культура”, органу парторганізації та дирекції Інституту суспільних наук АН УРСР. Уфа, січень 1942 р.
3. Доповідна записка проф. М. Н. Петровського президентові АН УРСР О. О. Богомолюць про стан справ в Інституті історії України АН УРСР. Уфа, 25 лютого 1942 р.
- 4, 6. Обкладинки програм сесій АН УРСР. Уфа, січень–листопад 1942 р.
5. Старший науковий співробітник Інституту історії та археології АН УРСР К. Г. Гуслистий. Портрет олівцем роботи К. Д. Трохименка. Уфа, 1942 р.
7. Перша сторінка доповідної записки члена-кореспондента АН УРСР С. В. Юшкова до відділу пропаганди та агітації ЦК КП(б)У про необхідність перебудови діяльності Інституту історії України. Алма-Ата, 3 лютого 1943 р.

7

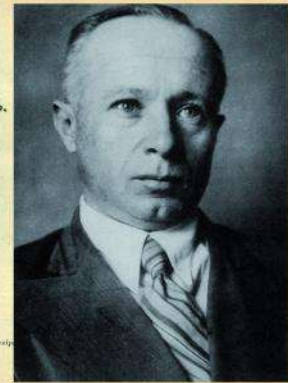
8

10

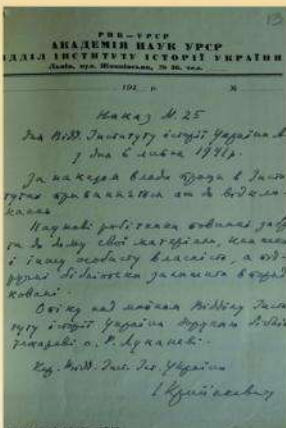
11

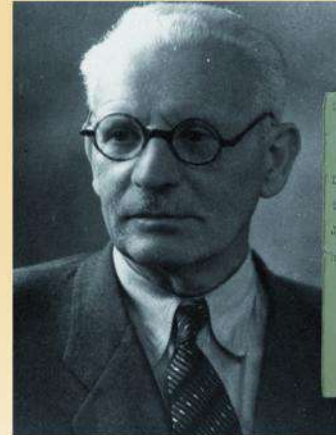
12

“Інститут історії України в системі інститутів Української академії наук займає особливе місце. Він розробляє тематику з історії героїчного минулого українського народу. Інститут має цінну бібліотеку, спеціально підбрану, яка дорівнює 25 000 томів. Бібліотека в основному збереглась... Інститут має всі можливості до роботи в нових умовах”.

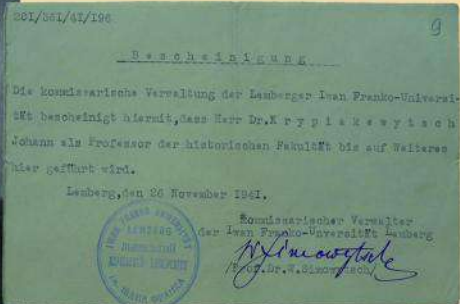
*Із доповідної записки директора Інституту історії України
Миколи Андрусяка. Київ, листопад 1941 р.*

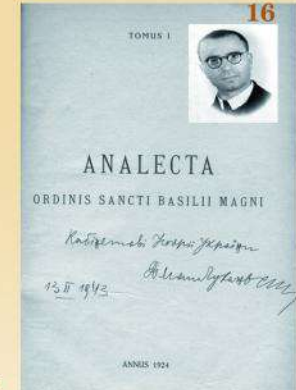
13

14

15

16

17

“Мали ми надію, що львівські відділи інститутів перетворяться в Український Інститут – був вже готовий статут і намічені люди, – але в останньому моменті признано це «неактуальним»... З наукових видань поки що у нас нічого не видано; є дещо популярної літератури... Я сам перевидав дві популярні історії України, а тепер приготую підручник для широких кол інтелігенції...”

Із листа Івана Крип'якевича до Олександра Оглобина. Львів, 4 листопада 1941 р.

8. Н. Д. Полонська-Василенко. Фото 1930-х рр.

9. Посвідчення директора Археологічного інституту Української академії наук Н. Д. Полонської-Василенко. Київ, 22 жовтня 1941 р.

10. Повідомлення керівника групи “Наука” доктора фон Франке про вилучення з відання Міської управи установ Української академії наук. Київ, 21 січня 1942 р.

11. Титульний аркуш числа “Киевской Старины” із печаткою Музею-архіву Переходової доби. Із фондів наукової бібліотеки Інституту історії України НАН України.

12. О. П. Оглобин. Фото 1943 р.

13. Наказ завідувача Львівського відділу Інституту історії України І. П. Крип'якевича про припинення роботи відділу. Львів, 6 липня 1941 р.

14. Завідувач Львівського відділу Інституту історії України у 1940–1941 та 1944–1946 рр. І. П. Крип'якевич.

15. Посвідчення професора Львівського університету І. П. Крип'якевича. 26 листопада 1941 р.

16. Бібліотекар Львівського відділу Інституту історії України у 1940–1941 рр. о. Р. Д. Лукань.

17. Титульний аркуш першого тому “Записок Чину Святого Василя Великого” із дарчим написом о. Романа Луканя. Із фондів наукової бібліотеки Інституту історії України НАН України.

18. О. Й. Прицак. Львів, грудень 1943 р.

19. Конверт від листа до О. Й. Прицака із Києва до Львова. Червень 1942 р.

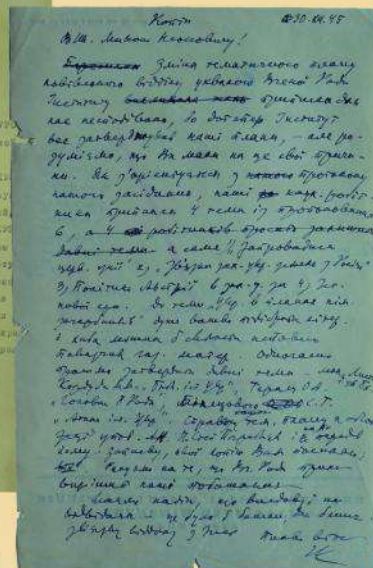
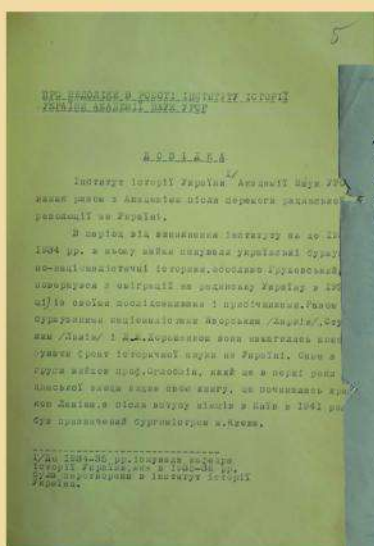

18

19

1944-1956

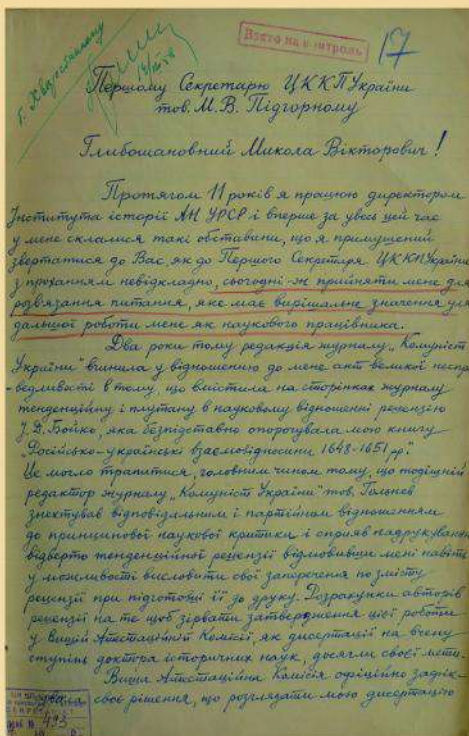
“Работы Института истории Украины, выпущенные как в предвоенные годы, так и в годы войны, ...составлены в антимарксистском духе, содержат в себе грубые политические ошибки и извращения буржуазно-националистического характера. Работники Института истории Украины позаимствовали у буржуазно-националистических историков Грушевского, Антоновича и других основные положения, извращающие в угоду национализму ход исторического процесса...”

Із постанови ЦК КП(б)У “Про політичні помилки і незадовільну роботу Інституту історії України Академії наук УРСР” від 29 серпня 1947 р

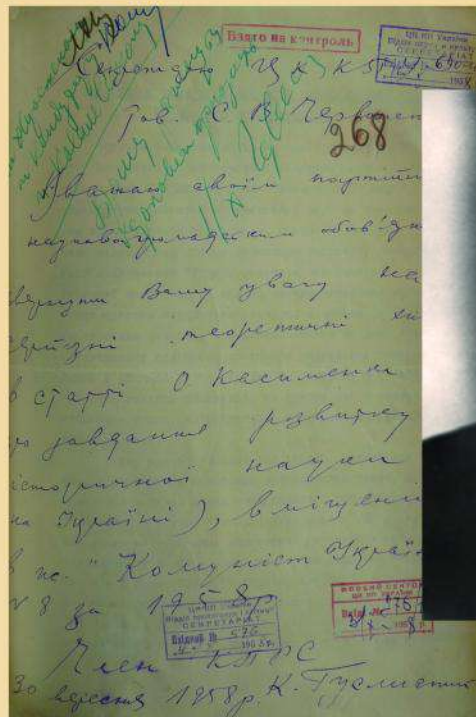

1. Члени делегації УРСР у залі засідань Паризької мирної конференції. Зліва направо у першому ряду сидять: М. Н. Петровський, В. А. Тарасенко, О. К. Касименко. Париж, 1946 р.
2. Довідка директора Інституту історії партії при ЦК КПУ Ф. Ф. Єневича “Про недоліки в роботі Інституту історії України Академії наук УРСР”. 17 травня 1944 р.
3. Чернетка листа завідувача Львівського відділу Інституту історії України І. П. Крип'якевича до директора Інституту М. Н. Петровського. 30 грудня 1945 р.
4. Перша сторінка журналу “Більшовик України” за серпень 1947 р.
5. Співробітники Інституту історії АН УРСР. 1-й ряд (зліва направо): М. І. Супруненко, І. Т. Кулик, М. К. Козиренко, С. М. Белоусов, П. П. Бистренко, М. А. Рубач, П. М. Балковий, С. Ф. Білокінь, І. С. Слабеев. 2-й ряд: О. А. Парасунько, І. Х. Ганжа, Н. Н. Вечорек, К. І. Стецюк, О. Б. Слуцький, Ю. О. Курносов, М. Н. Лещенко, П. Є. Маркіанов, І. М. Кулинич, Н. Н. Є. Белінський, Л. К. Полухін, В. І. Клоков, О. А. Бевзо. 3-й ряд: І. О. Гуржій, С. О. Ктитареє, І. І. Слинко, І. Ф. Євсеев, Й. Т. Щербина, Н. Н. Є. М. Складенко. Київ, бульвар Шевченка, 14. Середина 1950-х рр.
6. Зал засідання виїзної сесії Інституту історії України АН УРСР. Сидять (справа наліво): О. Ф. Ермоленко, В. А. Жебокрицький. Львів, 20 квітня 1950 р.

7

8

9

“Беручи до уваги, що Інститут історії України за своєю структурою провадить, поряд з дослідженням проблем історії України – органічної частини історії Радянського Союзу, опрацювання питань загальної історії та історії міжнародних відносин, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Погодитись з рішенням Президії Академії наук УРСР про приведення найменування Інституту історії України у відповідність з направленістю проблематики його наукової діяльності, встановивши для нього надалі таке найменування: Інститут історії Академії наук УРСР”.

Із постанови Ради Міністрів УРСР “Про внесення зміни в найменування Інституту історії України Академії наук УРСР від 2 березня 1953 р.”

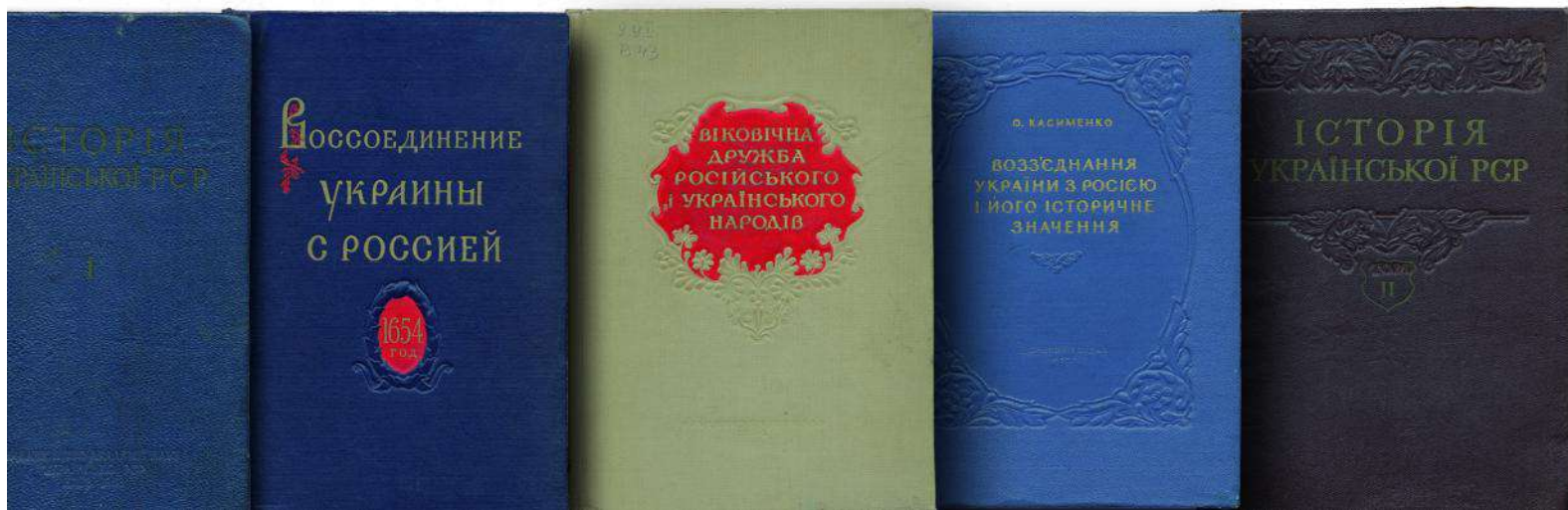
10

7. Лист директора Інституту історії України О. К. Касименка до першого секретаря ЦК Компартії України М. В. Підгорного. 13 серпня 1958 р.

8. Лист К. Г. Гуслистого до секретаря ЦК Компартії України С. В. Червоненка. 30 вересня 1958 р.

9. Директор Інституту історії АН УРСР у 1947–1964 рр. О. К. Касименко.

10. Старший науковий співробітник Інституту історії АН УРСР Ф. П. Шевченко під час роботи над збірником, присвяченим 300-річчю возз’єднання України з Росією. Київ, 1953 р.

1957-1966

1

4-5

3

“Наша історична наука покликана рішеннями ХХ з’їзду КПРС докорінно поліпшити напрямок свого дальшого розвитку і служити могутньою зброєю у вихованні нашого радянського народу в дусі комунізму.

...Треба нам ставити перед собою бойові провідні проблеми, які мають вирішувати успіх розвитку нашої історичної науки. Треба планувати в широкому плані здійснення наукової розробки історії нашого народу...”

Олександр Касименко, із промови про перспективи розвитку історичної науки на Україні на 10–15 років на засіданні Вченої ради Інституту. 15 лютого 1958 р.

1. Під час засідання вчених рад Інституту історії АН УРСР та Інституту історії партії при ЦК КПУ за участі групи старих більшовиків, присвяченого обговоренню збірника спогадів про Велику Жовтневу соціалістичну революцію. 1957 р.

2. Засідання Республіканської ради з історії Великої Жовтневої соціалістичної революції та громадянської війни на Україні. В президії (зліва направо): Є. М. Складенко, М. І. Супруненко, М. А. Рубач. У першому ряду: другий ліворуч Ю. М. Гамрецький, далі – К. М. Шамко. У другому ряду: (зліва направо) О. Й. Щусь, А. В. Лихолат. Київ, 1962 р.

3. У годину дозвілля. Сидять (зліва направо): І. І. Слинко, Ю. М. Гамрецький. Стоять: Є. Ф. Белінський, І. Ф. Черніков, І. М. Кулинич. Київ, грудень 1958 р.

4–5. Перевезення бібліотеки Інституту історії АН УРСР з приміщення по бульвару Шевченка, 14 до будинку Інститутів суспільних наук АН УРСР по вул. Кірова (нині – Грушевського), 4. Київ, літо 1960 р.

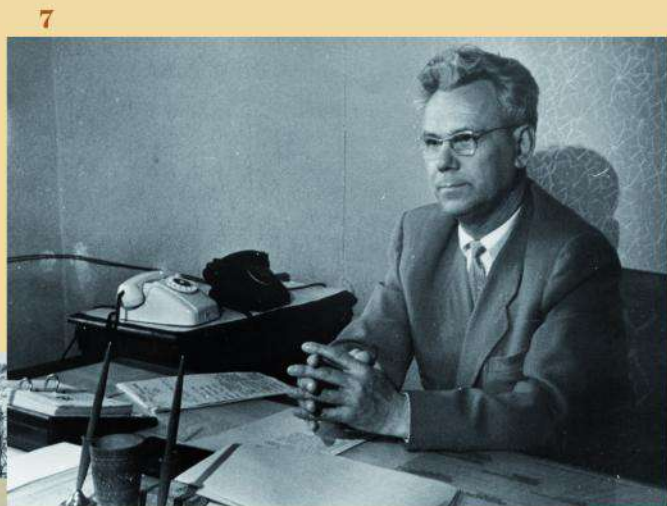
6

8

9

7

10

“...Доповіді делегатів СРСР були настільки логічними і змістовними, що буржуазні історики західних країн не наслідились відкрито нападати на марксистсько-ленінську концепцію історичного розвитку, на основі якої наші вчені розглядали в своїх доповідях і повідомленнях історичні факти і події...”

*Кузьма Дубина, зі звіту про участь у роботі XII Міжнародного конгресу історичних наук у Відні.
10 листопада 1965 р.*

6. У читальному залі Центральної наукової бібліотеки АН УРСР. Праворуч – член-кореспондент АН УРСР І. О. Гуржій.

7. Директор Інституту історії АН УРСР у 1964–1967 рр. К. К. Дубина.

8. Співробітники Інституту історії АН УРСР на першотравневій демонстрації. На передньому плані (справа наліво): І. О. Гуржій, П. К. Стоян. Київ, 1 травня 1961 р.

9. Наукові співробітники Інституту історії АН УРСР за обговоренням одного із розділів двотомника “Історія Української РСР”. Зліва направо: Ф. Є. Лось, І. О. Гуржій, В. А. Дядиченко, П. П. Гудзенко, К. К. Дубина, Л. А. Шевченко, Ф. П. Шевченко, М. І. Супруненко, Є. П. Талан. Київ, 12 грудня 1966 р.

10. Засідання Вченої ради Інституту історії АН УРСР. Зліва направо: В. А. Дядиченко, Ф. Є. Лось, М. А. Рубач, М. І. Супруненко, І. О. Гуржій, К. І. Стецюк, Л. А. Левченко, К. К. Дубина, Ф. П. Шевченко, П. П. Гудзенко, Й. Т. Щербина, О. А. Парасушко, В. І. Клоков. Київ, грудень 1964 р.

1967-1976

1

2

3

4

“Секція суспільних наук та Інститут історії АН УРСР вважають за потрібне створити Асоціацію істориків Української РСР, яка працювала б як відділення Національного Комітету істориків СРСР.

...[це] дасть можливість... розширити і поглибити зв'язки з науковими організаціями та істориками братніх соціалістичних та деяких інших зарубіжних країн...”

Із меморандуму Секції суспільних наук та Інституту історії АН УРСР першому секретарю ЦК КПУ П. Ю. Шелесту. 1 квітня 1967 р.

6

1. Директор Інституту історії АН УРСР у 1968–1973 рр. академік АН УРСР А. Д. Скаба.

2. Співробітники Інституту історії І. М. Мельникова, В. І. Клоков, С. М. Пархомчук. Середина 1960-х рр.

3. Старший науковий співробітник відділу історії феодалізму Інституту історії О. С. Компан.

4. Старший науковий співробітник відділу історії феодалізму Інституту історії О. М. Апанович.

5. Співробітники відділу Великої Жовтневої соціалістичної революції. Сидять (зліва направо): І. В. Хміль, М. А. Рубач, М. І. Супруненко. Стоять: Ж. П. Тимченко, Ю. М. Гамрецький, О. Й. Шусь, А. П. Гриценко. Київ, вересень 1973 р.

6. Лауреати Державної премії УРСР у галузі науки і техніки. Зліва направо: В. І. Клоков, І. І. Слинько, М. В. Коваль. Київ, квітень 1971 р.

5

**РАДЯНСЬКА
ЕНЦИКЛОПЕДІЯ
ІСТОРІЇ
УКРАЇНИ**

**Київська
старовина**

1972

«НАУКОВА ДУМКА»

**БОРОТЬБА
ЗА ВЛАДУ
РАД
НА УКРАЇНІ**

О.А. БЕВЗО

**Львівський
літописно
Острозький
літописець**

**ІСТОР
КОЛЕКТИВ
СІЛЬСЬКО
ГОСПОДАР
УКРАЇНСЬ
РСР**

7

8

9

10

11

“19 вересня 1968 р. ЦК КП України прийняв постанову «Про підготовку і видання багатотомної «Історії Української РСР»». Робота над цим виданням повинна початися з 1971 р.

...Ця постанова є яскравим свідченням постійного піклування Центрального Комітету КП України про суспільні науки, зокрема про таку важливу галузь цих наук, як історію, про її дальший і всебічний розвиток...”

Із постанови Президії АН УРСР “Про підготовку і видання багатотомної «Історії Української РСР»”. 16 жовтня 1968 р.

7. Директор Інституту історії АН УРСР у 1973–1978 рр. член-кореспондент АН УРСР А. Г. Шевелєв.

8. Посвідчення старшого наукового співробітника Інституту історії АН УРСР Є. П. Шаталіної. Середина 1970-х рр.

9. На суботнику. Зліва направо: О. Д. Кузьмінська, А. В. Юрченко, А. Г. Шевелєв, П. М. Калениченко, М. Ф. Дмитрієнко. 1973 р.

10. Засідання Головної редакційної колегії “Історії міст і сіл Української РСР”, вченої ради Інституту історії АН УРСР, наукової ради Головної редакції УРЕ і Колегії Головного Архівного управління при Раді Міністрів УРСР, присвячене підсумкам видання 26-томної “Історії міст і сіл Української РСР”. Київ, 15 вересня 1975 р.

11. А. Г. Шевелєв і П. С. Сохань. Середина 1970-х рр.

ІЯ
ЗАЩІ
ОГО
СТВА
КОЇ

ІСТОРИОГРАФІЧНІ
ДОСЛІДЖЕННЯ
В УКРАЇНСЬКІЙ
РСР

УКРАЇНСЬКИЙ
ІСТОРИКО-
ГЕОГРАФІЧНИЙ
ЗБІРНИК

Випуск 2

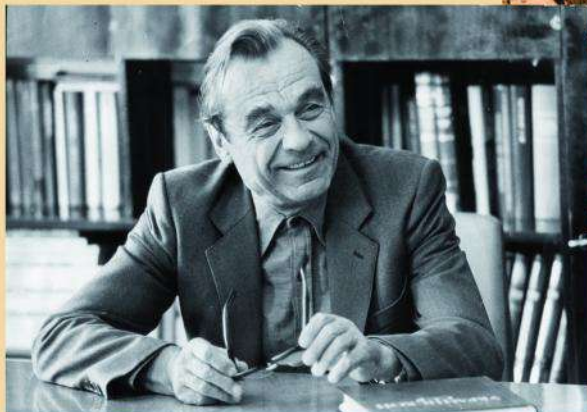
СЕРЕДНІ
ВІКИ
НА УКРАЇНІ

1
1971

ІСТОРІЯ
МІСТ І СІЛ
УРСР

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ

1977-1991

1

2

3

4

“...У другій половині 1980-х – на початку 1990-х рр. ...завдяки принциповій і звично толерантній позиції директора Інституту акад. Ю. Ю. Кондуфора в установі була створена обстановка ідеологічного плюралізму, хоча особисто він залишався прибічником традиційної для... радянської історіографії методології. Науковці Інституту, які усвідомлювали можливість і необхідність докорінної ревізії історичного процесу, дістали можливість продуктивно працювати...”

Із видання “Інститут історії України НАН України. 1936–2006”. Київ, 2006 р.

1. Директор Інституту історії України АН України у 1978–1993 рр. академік АН УРСР Ю. Ю. Кондуфор.

2. Президія зборів в Інституті історії АН УРСР з нагоди 70-річчя з дня народження Героя Радянського Союзу члена-кореспондента АН УРСР В. І. Клокова. Київ, червень 1987 р.

3. Співробітники Інституту історії АН УРСР. Середина 1980-х рр.

4. Співробітниця Інституту історії АН УРСР на занятті з цивільної оборони. Підготовка до змагань санітарних дружин. Кінець 1970-х рр.

**ІСТОРІЯ
УКРАЇНСЬКОЇ РСР**

ТОМ 1

**ИСТОРИЯ
ГОРОДОВ И СЕЛ
УКРАИНСКОЙ ССР**

Львовская область

**ИСТОРИЯ
УКРАИНСКОЙ
ССР**

1

ПЕРВОБЫТНООБЩИННЫЙ
СТРОЙ
И ЗАРОЖДЕНИЕ
КЛАССОВОГО ОБЩЕСТВА.
КНЕВСКАЯ РУСЬ
[ДО ВТОРОЙ
ПОЛОВИНЫ XII в.]

**НАРИСИ
З ІСТОРІЇ
ПІВНІЧНОЇ
БУКОВИНИ**

9

“...Сьогодні, в умовах духовного оновлення суспільства, завдання поглибленого вивчення історичного минулого українського народу набувають особливого значення. Вони вимагають як ґрунтового перегляду всієї дослідницької тематики, так і приведення у відповідність до неї самої назви Інституту історії АН УРСР...”

Із постанови президії АН УРСР “Про перейменування Інституту історії АН УРСР на Інститут історії України АН УРСР”. 21 листопада 1990 р.

5–6. Пам’ятна медаль на честь 50-річчя Інституту історії АН УРСР. 1986 р.

7. Відділ історії Великої Жовтневої соціалістичної революції. Зліва направо: Ю. І. Терещенко, О. Б. Кудлай, І. В. Хміль, О. Й. Щусь, В. М. Устименко, А. П. Гриценко, Ю. М. Гамрецький, О. Д. Бойко, Д. Б. Яневський, Т. В. Осташко, О. П. Реєнт. 1 жовтня 1986 р.

8. Довідка КДБ УРСР про засідання дискусійного клубу при Інституті історії АН УРСР 18 травня 1988 р.

9. Співробітники Інституту історії АН УРСР. 1-й ряд (зліва направо): друга зліва – А. П. Гриценко, О. Й. Щусь, шостий зліва – Ф. П. Шевченко, далі – І. М. Маковійчук, Л. А. Шевченко, Ю. П. Лавров, П. С. Сохань, І. С. Хміль, Є. М. Складенко, О. Д. Кузьминська, Г. Г. Денисенко, Ю. Ю. Кондуфор, В. П. Сидоренко, К. І. Стецюк, Н. В. Кривець, І. М. Мельникова, С. В. Віднянський, П. Т. Тронько, Є. П. Талан, П. К. Стоян, М. Ф. Дмитрієнко.

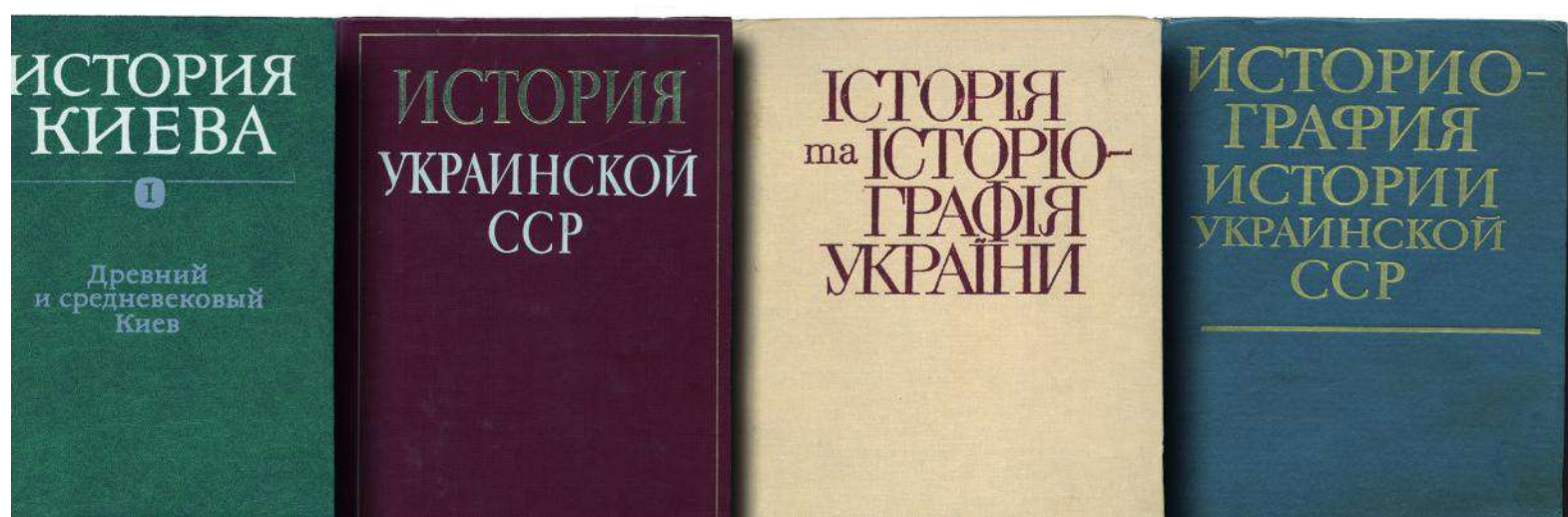
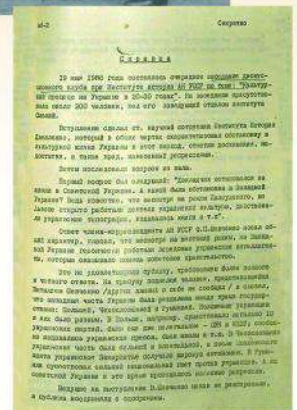
2-й ряд: друга зліва – Н. Литвин, четверта зліва – О. І. Лукаш, далі – О. В. Буцко, В. В. Ткаченко, І. В. Хміль, восьмий зліва – Д. Яневський, далі – Г. О. Аплевич, П. Г. Усенко, Ю. О. Курносов, С. О. Екельчик, В. Г. Сарбей, В. М. Даниленко, через одного – А. В. Санцевич, Г. Я. Сергієнко, О. В. Молодчиков, Ю. М. Гамрецький, О. В. Лисенко, Л. Ф. Шепель, М. Р. Плющ, Р. Г. Симоненко, Т. О. Комаренко, С. І. Кот, О. В. Юркова. Київ, травень 1990 р.

5-6

7

8

1991-2011

2

3

4

1. Директор Інституту історії України НАН України з 1993 р. академік НАН України В. А. Смолій.

2. Президент НАН України Б. Є. Патон і директор Інституту історії України НАН України В. А. Смолій під час святкування 70-річчя Інституту історії України. 23 січня 2007 р.

3. Академіки НАН України В. А. Смолій та П. Т. Тронько. Травень 2006 р.

4. Будинок у Києві по вул. Грушевського, 4, де з 1960 р. розміщується Інститут історії України. Фото 2011 р.

5. Засідання дирекції Інституту історії України. Зліва направо: голова профспілкового комітету В. М. Даниленко, учений секретар О. С. Рубльов, заступники директора з наукової роботи С. В. Кульчицький та О. П. Реєнт. Жовтень 2006 р.

5

Україна
крізь віки

ІСТОРІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
СЕЛЯНСТВА

ІСТОРІЯ
ДЕРЖАВНОЇ
СЛУЖБИ
В УКРАЇНІ

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ

ПОЛ
ТЕРО
І ТЕ
В У

Україна
UKRAINE

УКРАЇНА МІЖ
ДВОМА ВІЙНАМИ
(1921-1939 рр.)

ТОМ 5
ДОКУМЕНТИ
І МАТЕРІАЛИ
КНИГА 1

УКРАЇНА І РОСІЯ
В ІСТОРИЧНІЙ
РЕТРОСПЕКТИВІ

6

7

“У 2011 році виповнюється 75 років Інституту історії України Національної академії наук України – провідному науково-дослідному та координаційному центру історичних студій в Україні, що впродовж десятиліть досліджує історію України, народів, які її населяли з давніх часів до сьогодення, вивчає їхню культурну спадщину та міжнародні зв'язки держави в історичній ретроспективі.

Враховуючи надзвичайне значення всебічного й об'єктивного відтворення минулого для консолідації суспільства, гармонійного розвитку особистості, поширення знань про розмаїття культурних та історичних традицій народів України, впровадження у суспільну свідомість європейських демократичних цінностей, розбудови громадянського суспільства в Україні та визначення перспектив розвитку держави, Верховна Рада України постановляє:

1. Відзначити на державному рівні у жовтні 2011 року 75-річчя Інституту історії України Національної академії наук України...”

Із постанови Верховної Ради України “Про відзначення 75-річчя Інституту історії України Національної академії наук України”. 21 квітня 2011 р.

8

6–9. Під час засідання Вченої ради Інституту історії України. 29 вересня 2011 р. (зліва направо):

6. О. І. Гуржій та Т. В. Чухліб.

7. Г. В. Боряк та В. А. Смолій.

8. О. П. Реєнт, О. М. Донік та В. М. Даниленко.

9. Я. В. Верменич та В. Ф. Верстюк.

9

УКРАЇНСЬКІ
ІСТОРИКИ
XX
СТОЛІТТЯ

ЗВІД
ПАМ'ЯТОК
ІСТОРІЇ ТА КУЛЬТУРИ
УКРАЇНИ

КИЇВ

ЕНЦИКЛОПЕДИЧНЕ
ВИДАННЯ

УКРАЇНА віхи історії
LANDMARKS
OF HISTORY UKRAINE

КОЛЕКТИВІЗАЦІЯ
І ГОЛОД
НА УКРАЇНІ

1929–1933

ІСТИЧНИЙ
ОР
ОРИЗМ
УКРАЇНІ

ЕКОНОМІЧНА
ІСТОРІЯ
УКРАЇНИ

УКРАЇНСЬКИЙ
ІСТОРИЧНИЙ
ЖУРНАЛ

ГОЛОД
1932-1933 років
в Україні

ІСТОРІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
КОЗАЦТВА
НАРИСИ
У ДВОХ
ТОМАХ
1

ІНСТИТУТ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ НАН УКРАЇНИ

01001, Україна, м. Київ, вул. М. Грушевського, 4

<http://www.history.org.ua/>

СМОЛІЙ Валерій Андрійович

директор, академік НАН України, доктор історичних наук, професор
кім. 510, тел. +38 044 279 63 62

БОРЯК Геннадій Володимирович

заступник директора з наукової роботи, доктор історичних наук, професор
кім. 629, тел. +38 044 279 34 01; hboriak@i.com.ua

РЕЄНТ Олександр Петрович

заступник директора з наукової роботи, член-кореспондент НАН України,
доктор історичних наук, професор
кім. 522, тел. +38 044 279 16 27

РУБЛЬОВ Олександр Сергійович

учений секретар, доктор історичних наук, професор
кім. 508, тел. +38 044 279 06 80

ВІДДІЛ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ СЕРЕДНІХ ВІКІВ ТА РАННЬОГО НОВОГО ЧАСУ

завідувач — академік НАН України *Смолій Валерій Андрійович*
кім. 509, тел. +38 044 279 06 53; ukraine.middle.ages@gmail.com

Сектор досліджень історії Київської Русі

завідувач — член-кореспондент НАН України *Толочко Олексій Петрович*
кім. 615

Сектор соціальної історії

завідувач сектора — доктор історичних наук *Горобець Віктор Миколайович*
кім. 506

ВІДДІЛ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ XIX — ПОЧАТКУ XX ст.

завідувач — член-кореспондент НАН України *Реєнт Олександр Петрович*
кім. 507, тел. +38 044 279 19 02

ВІДДІЛ ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ (1917–1921 рр.)

завідувач — доктор історичних наук, професор *Верстюк Владислав Федорович*
кім. 520, тел. +38 044 279 84 32

ВІДДІЛ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ 20–30-х рр. XX ст.

завідувач — доктор історичних наук, професор *Кульчицький Станіслав Владиславович*
кім. 619, тел. +38 044 279 16 13

Сектор дослідження цивілізацій Причорномор'я

завідувач — кандидат історичних наук *Галенко Олександр Іванович*
кім. 518

ВІДДІЛ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ ПЕРІОДУ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

завідувач — доктор історичних наук, професор *Лисенко Олександр Євгенович*
кім. 503, тел. +38 044 278 60 97; ukr2ww@mail.ru

ВІДДІЛ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ XX СТОЛІТТЯ

завідувач — член-кореспондент НАН України, доктор історичних наук,
професор *Даниленко Віктор Михайлович*
кім. 620, тел. +38 044 279 16 20; viddil@email.ua

Центр «Зводу пам'яток історії та культури України»

завідувач — доктор історичних наук, професор *Горбик В'ячеслав Олександрович*
кім. 523, тел. +38 044 278 54 65, кім. 212, тел. +38 044 278 53 05

Центр культурологічних студій

завідувач — доктор історичних наук *Білокінь Сергій Іванович*
кім. 620, тел. +38 044 279 16 20

ВІДДІЛ НОВІТНЬОЇ ІСТОРІЇ ТА ПОЛІТИКИ

завідувач — доктор історичних наук, професор *Касьянов* Георгій Володимирович
кім. 632, тел. +38 044 279 16 20

ВІДДІЛ ВСЕСВІТНЬОЇ ІСТОРІЇ І МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

завідувач — доктор історичних наук, професор *Віднянський* Степан Васильович
кім. 500, тел. +38 044 279 87 04; vsesvit_vid@mail.ru

ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІОГРАФІЇ

завідувач — доктор історичних наук, професор *Удод* Олександр Андрійович
кім. 504, тел. +38 044 279 87 04; history_isid@mail.ru

ВІДДІЛ СПЕЦІАЛЬНИХ ГАЛУЗЕЙ ІСТОРИЧНОЇ НАУКИ ТА ЕЛЕКТРОННИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ РЕСУРСІВ

завідувач — доктор історичних наук, професор *Боряк* Геннадій Володимирович
кім. 631, тел. +38 044 278 12 34

Сектор генеалогічних та геральдичних досліджень

завідувач — кандидат історичних наук *Томозов* Валерій В'ячеславович
кім. 505, тел. +38 044 279 13 89

Сектор історико-енциклопедичних досліджень

завідувач — кандидат історичних наук *Васильєв* Валерій Юрійович
кім. 631, тел. +38 044 278 12 34

ВІДДІЛ РЕГІОНАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ

в. о. завідувача — доктор історичних наук *Верменич* Ярослава Володимирівна
кім. 212, 216, тел. +38 044 279 13 88, +38 044 278 53 05

НАУКОВИЙ АРХІВ

завідувач — кандидат історичних наук *Шепель* Любов Федорівна
кім. 621, тел. +38 044 279 13 19

РЕДАКЦІЯ «УКРАЇНСЬКОГО ІСТОРИЧНОГО ЖУРНАЛУ»

головний редактор — академік НАН України *Смолій* Валерій Андрійович
заступник головного редактора — кандидат історичних наук *Донік* Олександр Миколайович
кім. 501, тел. +38 044 278 52 34; uhg@history.org.ua

НАУКОВО-ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІДДІЛ

завідувач — *Муха* Людмила Яківна
кім. 521, 523, 527, тел. +38 044 279 84 32

КОМП'ЮТЕРНО-ВИДАВНИЧИЙ ВІДДІЛ

завідувач — *Вінярський* Василь Никифорович
кім. 101, тел. +38 044 278 02 40

Історики та «Історії»: До 75-ліття Інституту історії України Національної академії наук України: Фотонарис. — К.: Ніка-Центр, 2011. — 24 с.

Відповідальний редактор — акад. НАН України Валерій Смолій. Ідея — Геннадій Боряк, Оксана Юркова. Фото — Олексій Лупандін, Оксана Юркова. Упорядник — Оксана Юркова. Дизайн — Петро Почінок.

Упорядник висловлює щирі вдячність співробітникам Центрального державного кінофотофоноархіву України ім. Г. С. Пшеничного, Центрального державного архіву вищих органів влади та управління України, Центрального державного архіву громадських об'єднань України, Центрального державного архіву-музею літератури та мистецтва України, Галузевого державного архіву Служби безпеки України, Наукового архіву президії НАН України, Наукового архіву Інституту історії України НАН України, Меморіального Кабінету-бібліотеки Омеляна Пріцака Національного університету «Києво-Могилянська академія» за всебічне сприяння і доброзичливу допомогу під час підготовки даного видання.

Окрема подяка колегам-історикам Олені Бойко, Степану Віднянському, Аделіні Гриценко, Олександру Гуржію, Наталії Кривець, Лілії Москвич за надані світлини з особистих збірань.